

Stichting Onderdak Woon- en
Zorgvoorzieninge
Bruningweg 21
6827 BM ARNHEM

Datum : 25 november 2019
Uw kenmerk :
Ons kenmerk :
Zaaknummer : 378602
Contactpersoon : M.M.M. Kapteijns
Telefoonnummer : 026 - 377 4839

Onderwerp: Beschikking op bezwaar

Geachte heer, mevrouw,

Uw bezwaarschrift tegen onze beschikking van 4 juni 2019, is door ons behandeld. U heeft daarbij gebruik gemaakt van de gelegenheid gehoord te worden. U bent uitgenodigd voor de hoorzitting van de Algemene bezwaarschriftencommissie en samen met uw gemachtigde verschenen. Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan uw gemachtigde.

Besluit

Na de behandeling van het bezwaarschrift heeft het college besloten uw bezwaar ongegrond te verklaren.

Ons besluit van 4 juni 2019 blijft, met de verder gegeven motivering en onderbouwing, in stand.

De in de last van 4 juni 2019 gegeven termijn waarbinnen het strijdige gebruik beëindigd dient te worden (last 1), stellen we gelijk aan de termijn zoals die gegeven is in de uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 10 juli 2019. Inhoudende:

De termijn die wij u stellen om de overtreding te beëindigen en beëindigd te houden (begunstigingstermijn) is 6 weken na verzenddatum van dit besluit. De dwangsom blijft ongewijzigd.

Proceskosten

Uw verzoek aan ons over te gaan tot het vergoeden van de in verband met de behandeling van het bezwaar gemaakte kosten wijzen wij af. Nu er geen sprake is van een herroeping van het bestreden besluit ontbreekt de grond voor het vergoeden van deze kosten.

Motivering van het besluit

Voor de motivering van ons besluit verwijzen wij u naar het advies van de commissie. Dit advies treft u aan als bijlage bij dit besluit. Ook is het verslag van de hoorzitting bijgevoegd.

Mogelijkheid van beroep

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u hiertegen beroep instellen. U moet dat schriftelijk doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit aan u is verzonden.

Het beroepschrift stuurt u samen met een kopie van dit besluit naar de Rechtbank Gelderland, Team Bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met dit besluit.

Het indienen van een beroepschrift schorst niet de werking van het besluit op bezwaar. Als daar aanleiding voor is, kunt u in een spoedprocedure vragen om een voorlopige voorziening bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Gelderland op genoemd adres. U dient het verzoek schriftelijk in te dienen, samen met het ingediende beroepschrift.

Hoogachtend,
Het college van burgemeester en wethouders van Arnhem,
namens het college,

mr. C. van de Loosdrecht
Afdelingshoofd Juridische Zaken

i.a.a.:
M.M.M. Kapteijns

postbus@odra.nl

Advies van de algemene bezwaarschriftencommissie inzake het bezwaarschrift van de heer mr. D. van Hijkoop, namens de Stichting Onderdak Woon- en Zorgvoorzieningen, tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Arnhem van 4 juni 2019 tot het opleggen van twee lasten onder dwangsom. (378602)

Voorgeschiedenis

Op 9 mei 2019 heeft een toezichthouder van de Omgevingsdienst Regio Arnhem (hierna: ODRA) het pand op het adres Bronbeeklaan 66 te Arnhem bezocht. Tijdens dit bezoek bleek dat de Stichting Onderdak Woon- en Zorgvoorzieningen (hierna: de stichting) zeven mensen liet wonen in het door de stichting gehuurde gedeelte van het pand. Naar het oordeel van de ODRA is het gebruik van het pand als woning op deze locatie in strijd met het vigerend bestemmingsplan en bestaat er geen zicht op legalisering. De ODRA heeft de stichting in kennis gesteld van haar voornemen om een last onder dwangsom op te leggen. Bij brief van 27 mei 2019 heeft de stichting zienswijzen ingediend. Bij besluit van 4 juni 2019 heeft het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) twee lasten onder dwangsom aan de stichting opgelegd. Last 1: "U dient de overtreding van artikel 2.1, lid 1, onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) te beëindigen en beëindigd te houden." "Dit betekent dat u binnen 4 weken na vaststelling van de verzenddatum van definitieve last, de bewoning van het pand Bronbeeklaan 66 te Arnhem dient te beëindigen en beëindigd dient te houden." Indien niet aan deze last wordt voldaan, wordt eenmalig een dwangsom van € 50.000,-- verbeurd. Last 2: "U dient herhaling/uitbreiding van de overtreding van artikel 2.1, lid 1, sub c, van de Wabo te voorkomen." "Dit betekent dat u na inwerkingtreding van dit besluit de bewoning niet verder mag uitbreiden met meer cliënten dan de huidige zeven cliënten." Indien niet aan deze last wordt voldaan wordt een dwangsom van € 10.000,-- per nieuwe cliënt verbeurd met een maximum van € 50.000,--. Tegen dit besluit heeft mr. D. van Hijkoop, namens de stichting, bezwaar gemaakt.

Het bezwaar

Voor het bezwaar wordt verwezen naar het bezwaarschrift van 28 juni 2019, dat geacht wordt deel uit te maken van dit advies en hier te zijn ingelast.

Het verweer

Voor het verweer wordt verwezen naar het verweerschrift van 10 oktober 2019, dat geacht wordt deel uit te maken van dit advies en hier te zijn ingelast.

De procedure

Voornoemd bezwaarschrift is behandeld in de hoorzitting van de algemene bezwaarschriftencommissie van 8 november 2019. Voor het verhandelde ter zitting wordt verwezen naar het ter zake opgemaakte verslag, dat geacht wordt deel uit te maken van dit advies en hier te zijn ingelast.

De overwegingen van de commissie

Ingevolge artikel 125, eerste lid, van de Gemeentewet is het gemeentebestuur is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang.

Ingevolge artikel 5:21 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder last onder bestuursdwang verstaan: de herstelsanctie, inhoudende: a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel

van de overtreding, en b. de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

In artikel 5:24, eerste lid van de Awb is bepaald dat de last onder bestuursdwang de te nemen herstelmaatregelen omschrijft.

In artikel 5:24, tweede lid van de Awb is bepaald dat de last onder bestuursdwang de termijn bevat waarbinnen zij moet worden uitgevoerd.

In artikel 5:24, derde lid van de Awb is bepaald dat de last onder bestuursdwang wordt bekendgemaakt aan de overtreder, aan de rechthebbenden op het gebruik van de zaak waarop de last betrekking heeft en aan de aanvrager.

Ingevolge artikel 5:32, eerste lid, van de Awb kan een bestuursorgaan dat bevoegd is een last onder bestuursdwang op te leggen, in plaats daarvan aan de overtreder een last onder dwangsom opleggen.

In artikel 13.1 van de planregels van het bestemmingsplan "Velperweg e.o." is bepaald dat als "Maatschappelijk" aangewezen gronden zijn bestemd voor: a. onderwijs en zandsport; b. gezondheids- en welzijnszorg; c. levensbeschouwelijke functies; politieke-, belangen-, en levensbeschouwelijke organisaties/verenigingen en hobbyclubs; d. openbare dienstverlening; e. functies vergelijkbaar met die onder a; tot en met e. van dit lid; g dienstwoningen.

Wat onder gezondheids- en welzijnszorg moet worden verstaan is opgenomen in artikel 1.30 van het bestemmingsplan.

artikel 1.30 van de planregels: gezondheids- en welzijnszorg:

geneeskundige verzorging en verpleging zoals in ziekenhuizen; medische, tandheeskundige en paramedische praktijken; apotheken; verpleeg- en verzorgingshuizen; dag- en nachtvoorzieningen voor gehandicapten, psychiatrische patiënten, jongeren en maatschappelijke opvang met (therapeutische) behandeling inclusief overnachting; maatschappelijke dienstverlening zonder overnachting: dienstverlening gericht op ouderen en gehandicapten, kinderopvang en buitenschoolse opvang, jeugdzorg, maatschappelijk werk en dergelijke.

artikel 1.64 van de planregels: Voor de werking van dit bestemmingsplan wordt onder wonen mede geval begrepen bijzondere woonvormen en bed en breakfast met ten hoogste vier slaapplekken.

artikel 1.17 van de planregels definieert een bijzondere woonvorm als een woonvorm waar bewoners nagenoeg zelfstandig wonen met (voorzieningen voor) verzorging en begeleiding (ook 24-uurs begeleiding) en daar niet verblijven om therapeutisch behandeld te worden.

De commissie overweegt op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Met betrekking tot het aanmerken van de Stichting Bewoners Rondom Bronbeeklaan 66 als belanghebbende bij het besluit, overweegt de commissie dat het college ter zitting heeft bevestigd dat het bestreden besluit mede is genomen naar aanleiding van een handhavingsverzoek van deze bewoners. Dit is echter niet in het bestreden besluit vermeld. De commissie geeft deze Stichting daarom het voordeel van de twijfel en merkt deze Stichting aan als belanghebbende bij het besluit. Overigens maakt dat voor de handhavingsbevoegdheid van het college niet uit omdat zij een eigen bevoegdheid heeft handhavend op te treden.

De commissie overweegt dat op de gronden van het perceel aan Bronbeeklaan 66 het bestemmingsplan "Velperweg e.o." (hierna: het bestemmingsplan) van toepassing is. De gronden hebben blijkens de bijbehorende plankaart de bestemming "Maatschappelijk". De vraag is of het gebruik van het pand onder de bestemming "maatschappelijk" valt. Niet ter discussie staat dat het

pand gebruikt wordt als woning voor cliënten van penitentiaire inrichtingen die in het kader van een resocialisatie traject zich voorbereiden op een terugkeer in de samenleving. Naar het oordeel van de commissie valt dit onder het begrip bijzondere woonvorm, zoals gedefinieerd in artikel 1.17 van planregels. Er is namelijk sprake van een woonfunctie met voorzieningen voor verzorging en begeleiding. De door de Dienst Justitiële Inrichtingen geselecteerde jongeren krijgen namelijk begeleiding bij hun terugkeer naar de maatschappij, zodat zij leren om zelfstandig in de maatschappij te kunnen functioneren. Voorts wordt er zorg voor gedragen dat de jongeren voor wie dit noodzakelijk is, hun medicijnen innemen. De commissie overweegt dat voornoemde taken vallen onder verzorging en begeleiding en dus onder het begrip bijzondere woonvorm.

Ten aanzien van het bezwaar dat sprake is van maatschappelijk opvang met therapeutische behandeling, overweegt de commissie als volgt. Aangezien het begrip behandeling niet in het bestemmingsplan is gedefinieerd dient te worden uitgegaan van de uitleg die hieraan in het algemeen spraakgebruik wordt gegeven. In het algemeen spraakgebruik wordt onder behandeling verstaan een verzorging die gericht is op herstel of op voorkoming van verergering. Een therapeutische behandeling is een op een geneeswijze betrekking hebbende behandeling. De begeleiding die de stichting aan de bewoners aanbiedt, kan niet worden aangemerkt als een (therapeutische) behandeling. Er is namelijk geen sprake van een behandeling gericht op herstel of genezing, maar van begeleiding en ondersteuning op verschillende leefgebieden. Dat er ook toezicht is op het gebruik van medicijnen door BIG-geregistreerde mensen, maakt dit niet anders. Ook het feit dat er een maximale duur van twee jaar aan de begeleiding zit en dat er contact met de reclassering plaatsvindt, maakt niet dat er sprake is van behandeling.

Gelet op het voorgaande komt de commissie tot de conclusie dat onvoldoende is gebleken dat sprake is van behandeling overeenkomstig het bestemmingsplan. Dit betekent dat geen sprake is van maatschappelijk opvang met therapeutisch behandeling en dat het gebruik niet valt onder de bestemming "maatschappelijk", maar onder de bestemming "wonen". Er is derhalve sprake van een overtreding van de stichting doordat zij heeft gehandeld in strijd met het bestemmingsplan. De stichting dient derhalve te worden aangemerkt als overtreder. Ingevolge vaste jurisprudentie (zie uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State, 11 januari 2017, ECLI:NL:RVS:2017:31) zal, gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisering bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien. Naar het oordeel doen zich in dit geval geen omstandigheden voor op grond waarvan van handhavend optreden dient te worden afgezien.

Gelet op het voorgaande heeft het college terecht op grond van artikel 125, eerste lid, Gemeentewet, juncto artikel 5:21, van de Awb juncto artikel 5:32, eerste lid, van de Awb twee lasten onder bestuursdwang opgelegd.

Met betrekking tot de vraag of zicht op legalisering bestaat, overweegt de commissie als volgt. Het college heeft aangegeven dat zij op deze locatie de bijzondere woonvorm ongewenst acht, omdat dit negatieve gevolgen kan hebben voor het kunnen gebruiken van de aangrenzende ruimten conform de bestemming "Maatschappelijk". Bovendien past het niet in het beleid ten aanzien van beschermd

wonen om grote groepen mensen bij elkaar te zetten. De commissie concludeert dan ook dat er geen zicht op legalisering bestaat.

Ten aanzien van het verschil tussen de twee opgelegde lasten, overweegt de commissie als volgt. De commissie concludeert uit de toelichting door de vertegenwoordiger van het college ter zitting dat dit verschil is gebaseerd op de feitelijke aanwezigheid van zeven personen en de aankondiging dat er meerdere mensen geplaatst zouden worden. In die zin zou dan een herhaling van de overtreding plaatsvinden. De commissie is van oordeel dat deze lasten derhalve terecht zijn opgelegd, maar dat deze duidelijker hadden kunnen worden geformuleerd, zodat ook zonder nadere uitleg duidelijk is hoe de beëindiging van de overtreding zich tot de herhaling van de overtreding verhoudt.

Omtrent de termijn van begunstigingstermijn, overweegt de commissie, als volgt. De begunstigingstermijn mag op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van de State (hierna: de Afdeling), 24 december 2013, ECLI:NL:RVS:2013:2589, niet langer zijn dan nodig is om de overtreding ongedaan te maken. In dit geval bedraagt de begunstigingstermijn vier weken. De commissie acht een termijn van vier weken om de zeven cliënten op een andere locatie onder te brengen niet onredelijk. De commissie overweegt hierbij dat de stichting op haar eigen website aangeeft dat er geen wachtlijsten zijn en dat ingeval van crisissituaties dezelfde dag een veilige woonruimte ter beschikking is. Gelet hierop moet het zeker mogelijk zijn voor de stichting om binnen vier weken een andere woonruimte te vinden, waarbij de commissie mede overweegt dat ambulante zorg betreft, die niet 24 uur per etmaal in het pand fysiek aanwezig hoeft te zijn.

Voor wat betreft de hoogte van de dwangsommen, overweegt de commissie als volgt. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, ECLI:NL:RVS:2011:BP7135 dient de dwangsom in redelijke verhouding te staan tot enerzijds de zwaarte van het door de overtreding geschonden wettelijk belang en anderzijds de beoogde effectieve werking van de dwangsomoplegging. Voor de hoogte van de dwangsommen heeft het college zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de landelijke Leidraad handhavingssancties en begunstigingstermijnen. Hierin is bepaald dat voor illegale bewoning van (bij)gebouwen de dwangsom € 1.500,-- per woning bedraagt, met een maximum van € 15.000,--. Dit betekent dat in dit geval bij zeven woningen/huishoudens een dwangsom van € 105.000,-- kan worden opgelegd. Omdat dit niet in redelijke verhouding staat tot de ernst van de overtreding is de dwangsom gematigd tot een bedrag van € 50.000,--. De commissie acht dit niet onredelijk. Met betrekking tot de hoogte van de tweede dwangsom met betrekking tot de herhaling en uitbreiding van de overtreding, overweegt de commissie als volgt. Hierbij is een dwangsom van € 10.000,-- per nieuwe cliënt opgelegd, waarbij rekening is gehouden met het feit dat de stichting een financiële vergoeding per cliënt ontvangt, alsmede het feit dat het onwenselijk is dat de strijdige situatie zich herhaalt dan wel zich uitbreidt. De commissie acht de hoogte van de dwangsom een voldoende prikkel om te zorgen dan aan de last wordt voldaan.

Voor zover een beroep op het gelijkheidsbeginsel wordt gedaan, overweegt de commissie als volgt. De gevallen waar in bezwaar naar wordt verwezen hebben betrekking op een andere wijze van bewoning, omgeving dan wel doelgroep. De commissie is niet gebleken van een vergelijkbaar geval waarvoor het college een omgevingsvergunning heeft verleend. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel kan derhalve niet slagen.

Nu de commissie heeft geadviseerd om het strijdige gebruik te beëindigen, zal zij niet ingaan op de bezwaren die betrekking hebben op de vermeende overlast door dit strijdige gebruik, daar bij het voldoen aan de lasten de gestelde overlast ook niet meer aanwezig zal zijn.

Gelet op het hiervoor overwogene acht de commissie het bezwaar ongegrond.

Het advies van de commissie

De commissie adviseert het bezwaar van tegen het besluit van het college van 4 juni 2019 ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten .

21 november 2019

de secretaris,

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized letters 'E' and 'T' followed by a long horizontal stroke.

de voorzitter,

A handwritten signature in blue ink, featuring a large, circular initial 'C' followed by several loops and a horizontal stroke.

**VERSLAG VAN DE HOORZITTING VAN DE
ALGEMENE BEZWAARSCHRIFTENCOMMISSIE**

van 8 november 2019 in Stadskantoor te Arnhem.

Aanwezig	
de heer mr. M.C. Arnoldus	voorzitter
de heer mr. R.A. Oosterveer	lid
de heer drs. L.P.W. Van der Meer	lid
de heer mr. E.A. Tanamal	secretaris
mevrouw M. Koning	notulist
de heer mr. D. van Hijkoop van Bax Advocaten namens Stichting Onderdak Woon- en Zorgvoorzieningen	bezwaarmaker
de heer J. van der Horst	gemachtigde Stichting Zorgwonen Bronbeek (eigenaar)
de heer S. van Embden	bestuurder Stichting Onderdak
de heer B. Drent	beheer vastgoed Stichting Onderdak
de heer L. Roders	stichting BBRB + bewoner
de heer H. Sanderse	stichting BBRB + bewoner
de heer mr. M.M.M. Kapteijns namens het college van burgemeester en wethouders van Arnhem	verweerder
de heer E. Nas	Odra
mevrouw V. van Belle	gemeente Arnhem
mevrouw M. Foppen	gemeente Arnhem

378602

**Behandeling van het bezwaarschrift van de heer mr. D. van Hijkoop namens Stichting
Onderdak Woon- en Zorgvoorzieningen inzake het besluit van 4 juni 2019**

Verslag

De voorzitter heet iedereen welkom en opent de zitting. Hij legt in het kort de werkwijze van de commissie uit en benadrukt de onafhankelijkheid van de leden van de commissie. Daarnaast geeft hij aan dat er een geluidsopname wordt gemaakt ten behoeve van de verslaglegging. Deze opname wordt na vaststelling van het verslag vernietigd. Er worden geen kopieën verstrekt.

De heer Van Hijkoop overhandigd een pleitnotitie en een index van de gemaakte producties. Deze wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd. De voorzitter vraagt voornamelijk in te zoomen op het maatschappelijke deel. De heer Van Hijkoop leest de pleitnotitie voor. Er zijn twee lasten opgelegd omdat het wonen van Stichting Onderdak in strijd is met het vigerende bestemmingsplan.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Kapteijns. Deze verwijst in eerste instantie naar het verweer omdat daar het standpunt ten aanzien van het bestemmingsplan in staat beschreven. Vervolgens geeft hij aan dat het cruciale verschil ten aanzien van de opmerkingen van de heer Van Hijkoop is of er sprake is van behandeling van de bewoners of niet.

Standpunt van het college is de mensen wonen daar en zijn vrij om te gaan en te staan waar ze willen. Dit is door de bewaker bevestigd. Er wordt naar alles gekeken. Hier is sprake van zelfstandig wonen. Dit is ook gebleken uit de constatering die de ODRA heeft gedaan namens het college. Er is sprake van ambulante begeleiding. Zo is er toezicht op medicatie en zijn er contacten met de reclassering. De mensen worden begeleid om weer volledig zelfstandig te kunnen wonen. De overgelegde contracten van de Dienst Justitiële Inrichtingen geven geen andere inzichten. Ook daar is sprake van beschermd wonen waarbij geen behandeling plaatsvindt. In Arnhem hebben we een breed woonbegrip daar vallen bijzondere woonvormen onder. Van maatschappelijk gebruik is sprake als daar behandeling plaatsvindt. Daar is echter niets van gebleken. Het doel van de mensen daar is beschermd wonen. Behandeling is niet het doel. Criterium is onder andere dat er structureel een psychiater, psycholoog of een arts aanwezig is.

De hoogte van de last is op grond van de aanwezigheid van zeven mensen gematigd tot € 50.000,-. Een maand begunstigingstermijn is in de ogen van het college redelijk gezien Stichting Onderdak pretendeert mensen snel te kunnen plaatsen.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Horst. Aan de hand van een pleitnotitie geeft hij het standpunt van de eigenaar weer. Deze notitie wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De voorzitter geeft aan na te gaan of de BBRB derde belanghebbende is. Hij geeft nu het woord aan de heer Roders die aangeeft dat de Stichting het handhavingsverzoek heeft ingediend en in zijn ogen dus belanghebbend is. Dan geeft hij aan dat de impact op de buurt groot is. Dit hoort hij ook terug in gesprekken met mensen van de Paasberg, Monnikenhuizen en de Geitenkamp waar hij nauw contact mee heeft. Eerder werden er in de Paasbergflat ouderen verzorgd en nu is het een verdienmodel met wonen en begeleiden voor in de regio. Alles wordt in het werk gesteld voor het verdienmodel. Voorbeelden van overlast zijn het hysterische schreeuwen, naakte mannen die rondlopen, luide muziek. Er heerst angst om dochters te laten wandelen. Ook is er sprake van drugsgebruik en drugs zijn zelfs te koop. Er is gebruik gemaakt van een overvaltechniek, want het stond er al. Er hebben Polen in gezeten maar die zijn alweer weg. Vanaf 27 juni waren het ineens patiënten, daarvoor bewoners. De heer Sanderse voegt hieraan toe dat de publiciteit is opgezocht. Ex-bewoners hebben gereageerd en geven aan dat mensen er slechter uitkomen dan dat ze erin zijn gegaan.

Een lid van de commissie vraagt wat er nu praktisch en feitelijk gaat gebeuren. De heer Embden geeft aan dat de mensen vanuit de forensische kant cliënten worden genoemd omdat justitie dit wil. Er zijn uitsluitcriteria namelijk geen zedendelinquenten, geen moordenaars en geen tasjesdieven. De mensen hebben allemaal een achtergrond van behandeling en de Paasberg is nabehandeling. Daarna uitstroom naar geografische herkomst. Sommigen blijven in Arnhem. Vaak is er behandeling met medicatie. De mensen krijgen structuur en worden geholpen bij de algemene dagelijkse levensbehoeften. Medicatie wordt gegeven door BIG geregistreerde mensen. Dit gebeurt oraal. Een kwartiermaker beoordeeld of iemand binnengehaald kan worden. Op advies van de politie zijn contacten met buurtbewoners stopgezet.

De heer Kapteijns geeft aan dat dit past bij het beeld van het college. De mensen worden begeleid, getraind. Deze mensen worden ook elders in Arnhem geplaatst dus het is linksom of rechtsom in strijd met bestemmingsplan. In het jaarverslag staat ook niet dat er gediplomeerde mensen werken. Toezicht op het innemen van medicatie is iets anders dan het toebrengen van medicatie.

Op de vraag van de voorzitter aan de heer Kapteijns of Stichting BBRB een belanghebbende is geeft de heer Kapteijns aan dat zij dit zijn. Ze hebben belang bij handhaving van het bestemmingsplan en ook een afschrift van het besluit ontvangen.

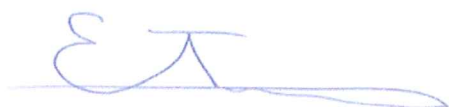
Een lid van de commissie vraagt hoe hij de twee lasten moet lezen. Last één moet de overtreding beëindigen en last twee ziet op de herhaling van de overtreding. Hij vraagt hoe dit zich tot elkaar verhoudt. De heer Kapteijns geeft aan dat dit gebaseerd is op de feitelijke aanwezigheid van zeven personen en de aankondiging dat er meerdere mensen geplaatst zouden worden. In die zin zou herhaling van de overtreding plaatsvinden. De tweede last gaat direct in.

De heer Van Hijkoop geeft aan dat hij het per abuis het over het besluit van 4 juli 2019 heeft in zijn pleitnota. Dit moet zijn het besluit van 4 juni 2019.

De heer Van der Horst geeft aan dat door een onderzoek door de gemeente zelf uitgevoerd het besluit is genomen en niet dat dat komt door een verzoek om handhaving. Met betrekking tot de zogenoemde overvaltechniek merkt hij op dat hij als hij een huis koopt hij er gewoon in kan gaan wonen zonder zijn burens te hoeven informeren.

De voorzitter meldt dat de commissie voldoende heeft gehoord en binnen enkele weken advies zal uitbrengen. Hij sluit vervolgens de vergadering.

de secretaris,

de heer mr. E.A. Tanamal

de voorzitter,

de heer mr. M.C. Arnoldus